azhaj vsak torek in petek za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica štev. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilo koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom: Upravništvu lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Leto XXXIII. Celovec, 29. septembra 1914. Št. 44.

Za patriotično slogo.

Odlok nižjeavstrijskega namestništva.

Predsedstvo nižjeavstrijskega namestništva je pred nedavnim naznanilo podrejenim oblastim sledeče:

»Po dosedanjih izkušnjah se obnaša prebivalstvo od razglasa mobilizacije z malimi izjemami vseskozi pravilno, in brambovci vseh narodov so sledili pozivu na vojsko voljno, da, z navdušenjem. V različnih jezikovno mešanih krajih monarhije, v katerih se je narodno nasprotstvo dosedaj pojavljalo zelo ostro, je v zadnjem času došlo do skupnih patriotičnih manifestacij prebivalstva brez razlike narodnosti.

Da se v sedanjih vojnih razmerah vzdrži eminentno važna patriotična sloga prebivalstva, je treba, da se **nacionalna hujskarija, naj bo naperjena proti kateremukoli narodu v Avstriji, z vsemi razpoložljivimi pripomočki na najenergičnejši način potlači.** V to svrho morajo tiskovne oblasti na radikalno časopisje skrbno paziti; politične oblasti naj zanaprej vse prireditve, izjave itd., ki bi se mogle smatrati kot sovražno nastopanje proti kakemu narodu v Avstriji, zabranijo in tam, kjer se zdi treba, stopiti z merodajnimi krogi v stik v ta namen, da se opusti vsakršen hujskajoč izraz nacionalnega nasprotstva — ne da bi se sicer prikrajševalo delovanje na narodnem polju.

Ne sme se prezreti, da more biti nacionalno ali drugo strankarsko-politično napadanje vzrok tudi temu, da se zgolj iz sovražnosti delajo ovadbe, ki bi mogle imeti za ovadenca hude posledice.

Naloga varnostne oblasti bo, da take ovadbe skrbno presodi z največjo nepristranostjo in vestnostjo, če je kaj na njih; na zgolj denunciranja se oblasti ne smejo ozirati. Na podlagi zakona z dne 5. majnika 1869, drž. zak. št. 66, odrejena začasna suspenzija (razveljavljenje) nekaterih določb državnega temeljnega zakona o splošnih pravicah državljanov kakor tudi druge izjemne odredbe imajo namen, da pospešujejo hitro in nemoteno mobilizacijo armade in zagotovijo mir in red v državi za čas vojnega stanja. Izjemne odredbe torej niso naperjene na noben način zoper kako narodnost in po svojem bistvu niso v to namenjene, da bi se pod to pretvezo strahovalo časopisje, posamezne osebe, društva ali organizacije katerekoli narodnosti, če na njihovi državni zvestobi ni dvoma. Seveda se morajo izjemne odredbe z vso strogostjo in brezobzirnostjo izvajati zoper vse elemente, ki v resnici zasledujejo rusofilne, srbofilne, protivojaške ali sploh državi nevarne namene.«

N. Wiener Tagbl. z dne 19. sept. 1914.

Z bojišč.

Berolin, 25. septembra. (Uradno.) Veliki glavni stan 24. septembra: Na zapadnem bojišču ni prišlo danes v splošnem nastopu do nikakih bistvenih dogodkov. Posamečni delni boji so bili Nemcem ugodni. — Iz Belgije in vzhodnega bojišča ni ničesar javiti.

Pariz, 24. septembra. (Kor. urad.) »Petit Parisien« objavlja članek podpolkovnika Rousseta, ki napoveduje, sklicevaje se na jako močno pozicijo in izvrstna utrjanja Nemcev, le počasen napredek bitke. Nočni napadi so kljub utrujenosti neoporečno spretni.

Na gališkem bojišču

zadnji čas ni bilo večjih bojev in se armade zbirajo. Kljub slabemu vremenu so naši vojaki prav dobre volje in se pripravljajo za novo bitko.

Na južnem bojišču

je naša armada začela z ofenzivo in je po trdovratnem boju pri Zvorniku ob bosenski meji premagala sovražnika, prekoračila Drino in zasedla višine zapadno od Kruponja.

Francozi v Adriji.

Dunaj, 23. septembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: Francosko brodovje, ki je od zadnjega brezuspešnega bombardiranja Punte d'Obro dne 1. septembra ostalo zunaj Jadranskega morja, je izvršilo v zadnjih dneh nova velika dejanja. Dne 19. t. m. ob 6. uri zjutraj se je brodovje zopet pojavilo pred Boko Kotorsko in obstreljevalo celo uro utrdbe s topovi najtežjega kalibra, ki so zadeli trikrat in ranili enega topničarja. Nato je celo brodovje, skupno 40 enot, odplulo proti otoku Visu, obstreljevalo ob 10. uri dopoldne semaforno postajo in svetilnik in ranilo dva moža, dočim je zamoglo napraviti le začasno škodo. Glavni del brodovja je do 5. ure popoldne operiral v vodovju pred Visom, nakar je odplul v jugozapadni smeri. Pri povratku so se pojavili deli brdovja še pred Pelagozo. Tudi tu je bil obstreljevan svetilnik. Po uničenju zastav in zamazanju pitne vode od strani izkrcanih mornarjev in po konfiskaciji neznatnega provijanta ubogih svetilniških čuvajev, kakor tudi nekaj kosov perila, je tudi to brodovje zapustilo Adrijo.

General Eydoux je padel.

S fronte francosko-nemške bitke je prišla vest, da je tamkaj padel reorganizator francoske kavalerije, general Eydoux, ko je na čelu svoje divizije vodil naskok na nemško armado. Med najhujšim galopiranjem je bil zadet v prsi. Samo še besede: »Naprej, dečki!« je mogel zaklicati in je padel s sedla in vsi konji so dirjali čezenj. General Eydoux je začel svojo karijero kot preprost vojak, a je postal vrhovni poveljnik kavalerije. Živel je že nekaj let v pokoju in pisal za »Matin« vojaške članke, a čim je nastala

Podlistek.

Pod ognjem granat.

»Nowa Reforma« objavlja pripovedovanje nekega v bitki pri T. ranjenega vojaka, ki je pripadal četam levega krila armade generala Dankla, ki je prodirala ob levem bregu reke Visle. Te čete so imele takoj po prihodu v gubernijo Radom celo vrsto bojev s sovražnikom, ki je prodiral od severa. O enem teh bojev imamo realistični opis epizode, ki jo je doživel neki priprost vojak.

Takoj, ko smo zapustili L., je pripovedoval vojak, smo prišli že v zvezo s sovražnikom. Šli smo mimo vasi, ki so jih zapustili in prišli v T. in odtod v neko vas, kjer smo komaj izsilili sod vode. Poslali smo predstraže naprej, sami pa se utaborili na polju pred vasjo. Konzerv se iz varčnosti nismo dotaknili, ampak smo na polju, kjer smo se nahajali, izkopali krompir in ga spekli.

Noč je bila razmeroma mirna. Naš ogenj pa je sovražnika najbrže opozoril na nas, kajti zjutraj je bil že naznanjen alarm. V smeri iz T., kjer se je nahajala naša glavna sila, je prišla neka konjeniška patrulja, ki je bila poslana na poizvedovanje. Kmalu so padali streli in patrulja se je v diru vrnila s poročilom, da se sovražnik, s katerim se je bojevala, že bliža.

Na povelje smo se takoj razvrstili. Skoro golo polje nam ni nudilo nobene zaščite, dočim je imel sovražnik, ki se je postavil pod nekim gozdom, jako dobre pozicije. Naša stotnija je dobila tudi povelje, naj zavzame boljše pozicije, a mi tega nismo opazili. 8 infanteristov in neki korporal smo nenadoma ostali sami. Ne na desni, ne na levi od nas nikogar. Bilo nam je res čudno pri srcu. Tu je zaklical korporal: »Na tla! Ne streljati! Nihče naj se ne premakne!« Ležali smo na krompirjevem polju in se stiskali na zemljo. Preko nas so frčale granate, in sicer tako blizu, da se je zdelo, da bodo padle vsak trenotek med nas. Zračni pritisk je bil tak, da smo mislili, da nam odnese kape. K sreči so padale sovražne granate proti T. in niso zadele nikogar izmed nas. Tu smo začuli nenadoma šum. Pogledali smo naokrog in videli pred nami 60 kozakov, ki so med kričanjem in vihtenjem sabelj, kakor je njih navada, drveli proti nam. Obkolili so gozd in nas napadli od zadaj. Tu je korporal komandiral: »Fantje, ogenj!« Pričeli smo takoj streljati. V par trenotkih jih je padlo deset do dvajset raz konje, drugi pa so pobegnili. Pri umikanju so šli v gozd, kjer jih je postrelila naša infanterija. Korporal nam je nato ukazal, naj se rešimo k našim. Sklonjeni smo hiteli hitro preko polja in prišli do nekega jarka, ki bi nas dobro ščitil. Toda komaj smo prišli tjakaj, ko nam zakliče neki poročnik, naj nikar ne ostanemo tamkaj. Šele sedaj smo zapazili, da so bile takoj nad nami naše čete, ki smo se jim potem pridružili.

Tu so naši močno streljali in vsak je bil že za kakim grmom, drevesom itd. Vlegel sem se za neki grm, nedaleč od mene neki tovariš od onih osmih vojakov. Ruska artiljerija je streljala pridno na nas. V začetku so bili streli previsoki, pozneje pa so našli Rusi pravo distanco. Granate so švigale čez grmovje: krah, krah! Naenkrat strašen pok nad menoj; pogledal sem naokrog: oni tovariš, ki je ležal za drugim grmom, je bil razmesarjen od granat. Nisem imel časa, da bi ga pomiloval, kajti čez par trenotkov je tudi meni raztrgala neka granata desno roko. Puška mi je padla iz roke; pričel sem teči v smeri, kjer sem mislil, da dobim sanitejce. Kmalu sem bil v vasi. Preplezal sem neki plot, potem drugega, tretjega in četrtega. Padel sem, vstal zopet in nisem vedel, kaj se godi z menoj. Vedel sem le, da sem videl pred seboj pobito živino, ženske in otroke goreče hiše. Končno sem se srečal z več ranjenci. Prišli so naši vozovi, ki so nas odpeljali na pomožni prostor. Od tam smo prišli v Krakov.

vojna, je bil reaktiviran, dasi je že prekoračil leta, ki jih sme imeti francoski general v aktivni službi.

Zanimivosti iz vojske.

JUNAŠKI GORIŠKI SLOVENEC.

Matija Gril iz Tržiča (Monfalcone) pešpolka št. 7, 12. k., se je 31. avgusta zvečer na severnem bojišču zgubil v nekem gozdu. Kar zasliši, da nekdo prihaja. Zagleda ruskega vojaka. Močno zavpije: orožje. Ta kar strahu na tla poklekne in ga prosi, naj mu prizanese. Vzame mu orožje. Kar pride drugi ruski vojak. Ta ga hoče z bajonetom zabosti. Slovenski fant se mu postavi v bran in tudi ta preda orožje. In tako je vjel šest ruskih vojakov in enega špijona, vzel vsem orožje in jih opolnoči, dne 1. septembra, pripeljal v Lvov. V bitki pri Grodeku je bil ranjen in sedaj leži v bolnišnici v Inomost. Pri sebi ima potrdilo vojaške oblasti, da je vjel šest ruskih vojakov in enega špijona.

TIROLEC O BOSANCIH.

»Arbeiterwille« poroča o odkritosrčnem tirolskem vojaku od polka cesarskih strelcev, ki je pripovedoval o hrabrosti bosanskih polkov takole: »Smete mi verjeti, da so cesarski strelci šli v boj z veliko korajžo, ravnotako kakor Bosanci!« »Ali so bili pa Bosanci res tako hrabri?« ga vpraša poročevalec. »Kakor hudirji!« odgovori mož; s tem moštvom so imeli častniki naravnost težavo, nikdar niso marali dolgo napravljati okope, ampak so hoteli le kar udariti na Ruse. In pri tem so imeli lepe uspehe! Ruske strelce so enega za drugim pokončali. Ko sem moral nazaj, sem prišel, ravno ko so napravili Bosanci naskok, mimo okopa, kjer so ležali Rusi na kupih. Bosanci so edini, ki so prišli udrihat. Ti Rusom niso pustili niti časa, da bi prosili ali skočili pokoncu, tako hitro so udarili nanje. Mi nikdar nismo mogli udrihati, ker so Rusi vsakokrat, če smo jih naskočili, vrgli vse stran in vzdignili roke. Pa to ni nič pomagalo, če smo premagali prvo vrsto, je bila že druga tu in tako naprej. Pravim vam, da jih je bilo toliko, da ni bilo nič opraviti.«

DALEČ OD SVOJIH DRAGIH.

Vojni poročevalec milanskega lista »Secolo« Luigi Lucatelli slika ta-le ginljiv prizor s svojega pota v Pariz:

Na malem, samotnem kolodvoru sem zazrl na nosilnici, ki je stala na tlaku, mladega nemškega vojaka umirajočega. Prenesli so ga iz vlaka, da bi mu olajšali smrtno borbo. Kraj njega je luč svetilke obsvetljevala njegovo bledo lice in štiri ali pet rezervistov, ki so izstopili iz vlaka in se sklanjali preko njega.

Ni več govoril, samo semtertja so se zganile njegove ustnice, kakor da bi hotele izpregovoriti: Toda ni mogel govoriti in njegove oči so iskale, iskale v nemi obupanosti, v tej mokri, slepi noči nečesa v teh tujih obrazih, kar bi imelo usmiljenje s to njegovo neizrečno zapuščenostjo in osamelostjo. Za trenotek so se uprle vame te velike modre oči, nemirne oči umirajočega bitja.

Nepopisna bolest me je objela, kakor da bi segla po moji duši roka potapljajočega se bitja, ki pričakuje rešitve. Nato se je na njegovem licu pojavila hladna, brezizrazna poteza, punčice so se raztegnile, povečale in neizrečna žalost in bolest je legla na njegovo lice.

»Ca y est«, je pripomnil eden izmed vojakov. »Mrtev je«. Vojak je napravil nad njim znamenje križa in preko ljudske množice je z glasnim šumom zavel mrzel nočni veter . . . Toliko gledalcev in tako samotna smrt!

SNIDENJE NA BOJIŠČU.

Kološvarske novine pišejo mnogo o zanimivem slučaju, ki se je dogodil mlademu socialistu Flamerju. Bil je vedno na čelu vsem gibanjem za delavstvo, vodil je vedno deputacije in načeloval sprevodom, pogosto je prihajal v spopade s policijo, posebno pa s šefom policije, s katerim se ni ravno prijazno gledal. Na bojnem polju pa se je mladi socialist izkazal z veliko hrabrostjo. Nekega dne je bil v Galiciji ranjen, pa je vendar obvezoval tovarišem rane. Naenkrat je prišel do nekega oficirja, ki je ležal s težko rano na nogi. Flamer se je pripognil k njemu. Bil je šef policije v Kološvaru, njegov poznani sovražnik. Flamer pa se je spustil takoj k njemu in mu nudil prvo pomoč, povezavši mu krvavečo rano . . . Šef policije mu je ponudil roko in se mu zahvalil s solzami v očeh . . .

Kološvarski listi pišejo o tem dogodku ganljive članke, ker je bil Flamer jako popularen v vsem mestu.

JUNAKI IN MEHKUŽNE ŽENSKE.

Neki ranjeni častnik je pripovedoval sotrudniku nekega nemškega lista, kako je bil ranjen od sovražnikove bombe. Bilo je po bitki. Vojna pošta nas je zopet dosegla, pak smo poseli v hlad nekega drevesa, da čitamo časopise, došle iz domovine. Okolu nas je ležalo moštvo, utrujeno od dolgotrajnega boja. Naš stotnik je začel čitati, a mi smo željno poslušali, da čujemo, kaj je novega pri nas doma. Naenkrat je začel stotnik stiskati papir, dokler se mu ni obraz naravnost popačil vsled ozlovoljenja. Posegli smo po novinah, da vidimo tudi mi, kaj ga je tako razburilo. In tedaj smo morali čitati, kako so nemške žene naše sovražnike Francoze, ki smo jih dovedli kot ujetnike, sprejele navdušeno, nudeč jim darov in — vročih pogledov. Čut ozlovoljenja je prevzel tudi nas. Naš stotnik je rekel: »Grdobe ženske, ki so pogazile svoje nemško poštenje! Mi se tu borimo za njih, mi krvavimo, naši ranjenci ginevajo tu, one pa obdarujejo naše sovražnike!«

V tem trenotku je padla bomba. Stotnik in še en naš tovariš sta se zvalila mrtva na tla. V njunem obrazu je bil še sedaj tisti izraz ozlovoljenja in zgražanja. Jaz in prijatelj sva ostala le malo ranjena in sva odnesla seboj stud nad onimi ženskami. (Kakor znano, so nekatere ženske v Draždanih sprejele francoske ujetnike s cvetjem in jedili.)

NOVO FRANCOSKO OROŽJE.

Nemški vojaški zdravnik pripoveduje v »Münchener Med. Wochenschrift«: Najnovejše orožje uporabljajo Francozi. Francoski avijatiki se ne poslužujejo le bomb temveč tudi jeklenih pušic, katerih učinek je jako zanimiv. Neki ranjenec pripoveduje: Naš regiment je imel ravno odmor, ko sta se nad nami pojavila 1200 do 1500 metrov visoko dva aeroplana. Ležali smo v skupinah na trati. Naenkrat začutim v desni nogi nad peto pekočo bolečino. Mislil sem, da me je sosed vsled neprevidnosti sunil z bajonetom. Toda istočasno z menoj so zakričali tudi mnogi drugi tovariši in konji pri nekem vozu, ki je stal v bližini, so se pričeli plašiti. Pogledam nogo in vidim, da se mi je zarila jeklena pušica globoko v meso. Mnogim drugim tovarišem se je prigodilo še hujše, enemu je priletela pušica v obraz ter mu predrla lica in usta, drugi je ležal, kakor na zemljo pribit, enemu konju je tičala pušica v očesu. Naše začudenje je bilo veliko. Pušice niso mogle priti od nikoder drugod, kakor iz aeroplanov, ki sta krožila nad nami. Rane niso bile zelo težke. Kakor pripovedujejo drugi ranjenci, je padlo takrat na oni nemški regiment okoli 50 pušic, približno 33 odstotkov je zadelo svoj cilj. Pušice so iz jekla, 8 milimetrov debele, 10 centimetrov dolge, 16 gramov težke. Spodnja tretjina pušice je masivna, ostali dve tretjini obstojite iz štirih jeklenih dolgih šivank, katerih prerez kaže sliko zvezde. Rane, ki jih prizadevajo te pušice, običajno niso nevarne. Strel v prsa ali v glavo pa more biti smrtonosen. Rane se kmalu zacelijo.

PRESLEPLJENI FRANCOZI.

»Arbeiterwille« objavlja naslednje cenzurirano poročilo delavca Linderja, ki se je kot nemški državljan junaško bil zoper Francoze in se je kot ranjenec vrnil k svoji družini v Gösting, kjer ostane kot rekonvalescent do 2. oktobra:

»Moj prvi vojni dogodek je bil tale: Naš polk je korakal od železniške postaje na mejo v brzopohodih. Zapazili smo že sledove bojev s Francozi, ki so prve dni prekoračili mejo, pa so bili potem nagnani nazaj s krvavimi glavami. Pred nemškim obmejnim trgom se je naenkrat glasilo povelje: Stoj! Bil je lep popoldan in stali smo na travnatem hribčku pred trgom. Naši častniki so nas opozorili, da so se ugnezdile na komaj 300 metrov od nas oddaljenem zvoniku v Rodanu štiri francoske strojne puške, ki so streljale na nemške čete, ki so zasledovale bežeče Francoze. Na našem hribu se je postavila nemška artiljerija, en pok, in zvonik je bil porušen. Rdečehlačarji so se prekucnili s svojimi štirimi strojnimi puškami na tlak na trgu. Od razvalin zvonika so bili pokopani takorekoč med zvonenjem zvonov, ker zvonovi so nekoliko zazvonili, ko se je zmajal zvonik.

Naslednji dan smo se bojevali na deloma pogozdenem hribčku. Bili smo v zelo dobro kriti poziciji. Le streljanje iz neke strojne puške nam je nagajalo, ne da bi opazili, odkod da prihaja. Tedaj sem dobil povelje, da z 11 vojaki poizvem za sršenovo gnezdo. Po dolgem ovinku smo prišli v zapuščen okop, v katerem bi imele dve stotniji dovolj prostora. Odtam smo opazili na nekem drevesu v gozdu oddelek strojne puške. Moštvo smo popokali doli in smo hoteli ravnokar naprej, ko smo zapazili na velikem kostanju drugo strojno puško in spodaj kritih 75 mož. Razvrstili smo se po vsem okopu in streljali nanje. Ti so menda menili, da nas je veliko in so takoj vzdignili roke. Mi smo seveda streljali naprej preko njihovih glav tako dolgo, da so začeli teči. Ko so bili 100 metrov oddaljeni od svojih pušk, smo stopili na plan in smo jih ujeli. Debelo so gledali, ko so videli, da nas je samo dvanajst. Mislim, da dolgo ne bodo mogli spati. Privedli smo jih vseh 75 k svojemu stotniku. Ta je rekel: »Teh ne potrebujem. Francozov imamo že dovolj, rad bi imel le strojne puške«. Ko smo mu povedali, da so tudi te naše in visijo na drevju, je bil zelo vesel.

BOJ V ZRAKU.

Prvi nemški letalec, ki je nad Parizom metal bombe, podčastnik Wernder, je pripovedoval dopisniku lista »United Press« sledeče o svojem prvem poletu: Izpolnil sem bil svojo nalogo, premotril položaj angleško-francoskih čet, poletel sem preko Pariza in se obrnil. V tem trenutku sem zagledal kakih 300 metrov nad seboj en Bristolov dvokrovec, ki me je zasledoval. Nahajali smo se v višini kakih 1600 metrov. Ker je imel moj enokrovec manjšo brzino nego Bristol, nas je kmalu preletel. Brezuspešno sem poizkušal, da bi prišel nad sovražnika; ni se mi posrečilo. Nasprotno: Bristol se je držal ravno nad nami. Potegnili smo svoje pištole — repertirke in smo začeli streljati. Med tem pa smo na srečo spoznali, da Angleži nimajo bomb. Dvokrovec se je spustil niže in sedaj se je začel boj z obeh strani. Opazovalec in voditelj sta začela streljati, ko smo leteli v enaki višini v razdalji kakih 150 metrov. Imeli so le pištole in se niso upali bliže. To je trajalo pol ure. Potem me je dregnil moj opazovalec v ramo in je pokazal kakih 300 metrov više malega francoskega Bleriota, ki je drvel proti nam v največji naglici, da pride na pomoč Bristolovem dvokrovniku. Vozil je okoli nas v malih krogih in krogle so nam žvižgale okoli ušes. Tu pa smo začuli naenkrat skozi ropot motorja strele iz topov. Dospeli smo nad nemške čete, ki so obstreljevale Bristola in Bleriota.

Sveta vojska.

Kmetje, Šmihelca je tu!

Nedavno smo čitali: Nekje na Štajerskem je bila ustanovljena krajevna »Sveta vojska«. Hlapec imenitne hiše reče gospodinji:

»Takoj se dam vpisati v prvo stopnjo (popolna zdržnost vsakaterega žganja, vina, piva, mošta, likerjev), le prosim, da mi daste **mleka namesto vina** za malico!«

»Odkod pa naj vzamemo toliko mleka, krave ne molzejo!?« se brani gospodinja.

»Pa ga kupite! — saj ste še vedno na dobičku; za liter vina daste tod najmanj 80 vinarjev, za liter mleka le 20 vinarjev.«

To je bil moder odgovor! A gospodinji ni hotelo v glavo, da bi kupovala mleko, — čeravno se ji za vino ni smilil denar . . .

Blagor vsaki hi'ši, ki ima tako pametne posle!!

Po postavi z dne 14. vel. travna 1914, dež. zak. št. 19, § 8., se s Šmihelco (29. kimavcem) prične na Koroškem čas nadatka

ali likofa za kmečke posle. Iz tega povoda sedaj opozarjamo in nujno prosimo vas, gospodarje, v vašem lastnem interesu, v osebnem interesu poslov ter v interesu splošnosti, glejte, pazite, da si ne najamete poslov v hišo, ki somočno v'd'ani opojni pijači! Nikar pa naj ne bo gnjusno in smrdljivo nepotrebno žganje v vaših hišah bolj češčeno od vsakdanjega potrebnega kruha. To je najhujši sramotni madež za kultivirano človeštvo, da bi ne mogla miniti malica — brez žganja! Seveda, kjer ga gospodar sam časti, tam ga ne bo mogoče zadržati hlapcu; tudi dekla bo rada tožila, da jo boli želodec, in pastirja bo tiščalo in ščipalo tu in tam — seveda v istini iz zgolj hrepenenja po hudičevi vodici, po žganju. Pride kosec, mu po razvajenem modernizmu zopet le alkohol brusi koso; in če je treba poklicati zidarja ali tesarja, jima delo ne bo hotelo prav od rok brez — žganega »fuzelna«. Trikrat Bog pomagaj tam, kjer sladkega medu (strdi) ne znajo zavživati n. pr. s surovim maslom na kruhu, marveč ga poznajo le v zlorabljeni obliki, v »strdenem žganju«. Vsi pošteno misleči, zlomite že vendar s pogubonosnim žganjskim zistemom!

Ne mečemo vsega v en koš, ne obsojamo vsega od kraja, toda, odprite oči in ušesa ter se razglejte! Ali se ne ujema le premnogokrat naš ravno povedani račun?! Svetujemo vsakomur, naj si prav enostavno, toda vestno in natančno skozi celo leto zabeleži vse izdatke za alkohol, za žganje. Naj se te beležke pričnejo takoj Novega leta dan ter se račun sklene po dvanajstih mesecih na Silvestrovo zvečer. Gospodarji! Strmeli boste nad vsoto, ki je bila tekom leta zapita, — brez najmanjšega haska za vas; toliko dobička pa je odnesel že z obilimi odstotki bližnji ali daljnji »resóle-brenar«; medtem je bila pa nemalokrat še za sol trda! Kaj šele za druge neodložljive hišne in gospodarske potrebščine!! In ob računu se spomnite še pravzaprav veliko večje moralne škode, ki jo je napravljala skozi leto »češčena« žganjica. Opazujte, računajte, mislite, primerjajte, včasih obrnite tudi malo pozornosti spisju, katero pridiguje največjo resnico o ničvrednosti alkohola, — in rekli boste: tako moje gospodarstvo gre le rakovo pot; skrajni čas je, da krenemo v treznostni tir, inače nerešljivo omagamo — ob »šnopsu«.

Nauk: Boljša izbira je, najeti treznega hlapca za večjo plačo, nego rediti moža-pijanca za navidezno nekoliko nižjo mezdo!!

Dobrohoteč prijatelj s tovariši.

Ranjenci III. kora v Celovcu.

C. in kr. vojaška bolnišnica:

N. r. Seitz Franc dpp 4, 10; top. Steinbacher Janez p. t. p. 9, 1; inf. Močivnik Jožef pp 7, 6; podl. Arnot Antonij plb. 8, 3; des. Rader Jernej dpp 4, 7; inf. Höferer Gottfried dpp 4, ½; inf. Podkoritnik Mat. pp 87, 7; inf. Novak Miha pp 17, 12; lovec Klesch Florijan plb 8, 1; inf. Zupanec Anton plb 16; Perdout Anton pp 7, 1; inf. Knez Fr. pp 87, 5; lovec Mautner Avgust plb 8, 3; korp. Lagger Peter pp 7, 8.

»Waisenhaus«-vojašnica.

Inf. Mravljak Mat. dpp 4, 1; inf. Unterkofler Jožef pp 7, 2; inf. Blaznik Jurij dpp 4, str. p. od. ¼; četov. Vranšek Janez dpp 4, 3; inf. Rauter Edmund pp 7, 16; top. Močivnik Avg. ptp 9, 3; korp. Wrann Jožef t. p. 3; inf. Argenti Peter pp 7, 3; inf. Terpin Tomaž pp 7, 6; inf. Pichler Tomaž pp 7, 6; inf. Šmidovnik Janez pp 17/III; lov. Murke Vrban plb 8, 1; inf. Razinger Franc dpp 4, 2; inf. Samonig Franc pp 7, 7; inf. Vitulic Anton pp 7, 14; inf. Jarc Jožef pp 7, 4; inf. Leitgeb Viljem pp 7, 15; inf. Dulnig Jožef pp 7, 16; inf. Brodnik Alojz pp 7, 6; lov. Schaller Pet. plb. 8, 4; korp. Mams Janez pp 17, 15; četov. Dobernig Šimen lpb. 8, 2; inf. Pacher Henrik pp 7, 8; inf. Gorencl Dom. pp 7, 4; korp. Krumpl Hugon dpp 4, 3; n. r. Puch Martin pp 17, 1; n. r. Perkovič Anton pp 7, 5; n. r. Peruško Ivan pp 17, 12; n. r. Peruško Jožef pp 17, 12; n r. Puston Janez pp 7, 9; inf. Vozlič Franc pp 87, 5; inf. Dernovšek Mart. pp 17, 1; inf. Stancer Ciril pp 17, 11; des. Rohé Janez pp 17, 13; inf. Špek Janez pp 17, 3; des. Kokalj Franc dpp 27, 3; lov. Valjavec Martin plb 8, 2; inf. Hafner Miklavž pp 17, 11; inf. Prašnikar Peter pp 17, 10; inf. Hočevar Andrej pp 17, 15; inf. Mvmic Pavel pp 17, 16; inf. Sankovič Anton pp 7, 6; inf. Gutschi Jožef pp 7, 6; inf. Thaler Tomaž pp 7, 7; inf. Požun Anton pp 87, 10; inf. Scharf Valentin pp 7, 8; inf. Horvat Jožef pp 97, 2; inf. Loager Florijan pp 87, 5; inf. Slamnik Alojz črnv. pp 3, 10; inf. Povirk Franc pp 17, 2; inf. Skoberne Jožef pp 87, 7; inf. Vizjak Friderik pp 17, 13; lov. Schaller Peter, plb. 8. 4.

Šola pod Križno goro:

Četov. Present Karl pp 7, 15.

V Marijinem zavodu v Gospa Sveti:

Korp. Radolovič Matija pp 17, 10; čast. sl. Pichler Aleks pp 7, 12; inf. Masser Mat. pp 7, 11; inf. Galičič Matej pp 17, 2; korp. Lukek Jožef pp 17, 3; inf. Kregar Jož. pp. 17, 12; inf. Jereb Franc pp 17, 13; Jereb Vinko pp 17, 14; inf. Vrlič Anton pp 17, 14; inf. Noublan Franc pp 17, 15; inf. Buh Lojze pp 17, 16; inf. Cvelbar Anton pp 17, 8; inf. Založnik Ivan pp 17, 14; inf. Ladika Ivan pp 17, 14; inf. Repič Anton pp 17, 10; inf. Oblak Anton pp 17, 1; inf. Pezdirc Nikolaj pp 17, 3; inf. Virant Miha pp 17, 14; inf. Legan Franc pp 17, 1; inf. Zurman Jožef pp 17, 6; inf. Slokar Anton pp 27, 3; inf. Sedlak Franc pp 27, 3; inf. Furlan Dominik pp 87, 8; inf. Kazin Peter pp 97, 5; lov. Pikalo Franc plb 8, 3; lov. Lušin Franc plb 8; inf. Oražem Franc pp 17, 10; inf. Žigart Janez pp 7, 1.

„Parkhotel" v Beljaku v plamenu.

V petek, dne 25. septembra, je poročal brzojav ob 6. uri 10 minut zvečer v Celovcu, da je začel veliki »Parkhotel« v Beljaku ob polšestih zvečer goreti. Hotel je zavarovan pri Koroški glavni zavarovalnici zoper požar za tri milijone kron s povratnim zavarovanjem. Zavarovalna družba ima škode 84.000 K. Do 8. ure zvečer je bil levi del do 3. nadstropja v plamenih, desni del je začel goreti, pa je bil rešen. Streha je zgorela. Vzrok je mogoče kratki stik električne razsvetljave.

Dnevne novice in dopisi.

G. vojni nadkurat msgr. Rafko Kozák je prestal ognjeni krst, kakor poroča nekemu svojemu prijatelju v Celovec. Pred nedavnim je pisal na svoje stanovanje po sveže perilo in torej ni mrtev, kakor se je o njem nekaj časa po Celovcu širila govorica, ker dalje časa ni dal glasu od sebe. Tudi gg. vojna kurata Almer in Ehleitner še živita, slednji je le obolel in se nahaja v bolnišnici na Dunaju.

Začetek šole v učiteljišču v Celovcu. Naznanila za sprejem v c. kr. učiteljišče v Celovcu se sprejemajo v ravnateljevi pisarni v četrtek, dne 1. oktobra, med 9. in 10. uro dopoldne in za vadnico ob istem času v dotičnih učnih sobah.

Na bojnem polju so padli stotnika Hugo Tisch in Hugo Nechansky, nadporočnik Alojzij Korže s Štajerskega ter štabni narednik Jaklič, doma iz Velikih Lašč.

Na severnem bojišču je dne 26. avgusta padel Franc Toplak, nadporočnik pri pešpolku št. 87, doma iz Ptuja. Naj bo slovenskemu junaku tuja zemlja lahka!

Ranjen je od šrapnela na levi roki četovodja Franjo Škrbec, pp. 17., 14.

Srbski major Tankosić, ki je bil v zvezi s sarajevskim umorom in je zapovedoval v vojski srbskim četašem, je padel v enem zadnjih bojev ob Drini.

Od deželnobranskega sodišča. Iz Gradca se nam poroča: Iz preiskovalnega zapora so nadalje izpuščeni Anton Ravel iz Cirkovc, Vid Janžekovič iz Št. Ivaja, Rafko Potrč od Sv. Trojice in g. Petra Žirovnika, župnika iz Št. Vida, vsi na Štajerskem, in g. Anton Sturm, župnik na Brdu.

Na slovensko gimnazijo v Gorici se je letos vpisalo 463 dijakov.

Hrvatje odločili zmago Auffenbergove armade. Strahovito bitko dne 8. septembra pri Komarovu so odločili, kakor se poroča, Hrvatje. Naše čete so strahovito trpele v sovražnem artiljerijskem ognju in le z največjim naporom držale svoje postojanke. Tedaj je stopil v boj tudi zagrebški 14. armadni zbor. Naši so napravili nov naskok in Hrvatje so s svojim nepopisnim junaštvom potegnili za seboj tudi vse ostale čete in odločili zmago naše armade.

Vsesokolska zveza je svoje delovanje začasno prekinila, kar je takoj v začetku vojne oblastim naznanila, ki so vzele naznanilo začetkom meseca septembra na znanje.

Deputacija pri ministrskem predsedniku. Dunaj, 24. septembra. Kakor poroča »N. Freie Presse«, se je oglasila pri ministrskem predsedniku grofu Stürghku deputacija spodnještajerskih Nemcev, sestoječa iz mariborskega župana Schmiedererja, odvetnika Mravlaga in ptujskega župana Orniga, da intervenira v zadevi na Spodnjem Štajerskem uvedenih preiskav. Deputacija je min. predsedniku v več kakor enournem razgovoru pojasnjevala sedanje politične razmere na Spodnjem Štajerskem. Ministrski predsednik je izjavil, da vlada ni ukrenila ničesar, kar bi moglo vplivati na uvedene preiskave, temveč da je njeno stališče le to, da naj se preiskave čim najbolj pospešijo. Ministrski predsednik je nato konferiral s štajerskim namestnikom grofom Claryjem, ki je imel razgovor tudi z notranjim ministrom Heinoldom.

Najnovejše vesti.

ODBITI RUSKI POSKUSI UDRETI ČEZ KARPATE NA OGRSKO.

Budimpešta, 27. septembra. (Kor urad.) Ogrska korespondenca poroča: **Kakor se vidi, poskušajo mali ruski oddelki pri prelazih čez Karpate diverzije. Včeraj se je vršila pri prelazu Uzsog v komitatu Ung manjša praska med našimi, za obrambo prelaza določenimi četami in med ruskimi četami. Danes je prišlo do spopada pri Torony v komitatu Maramarcs, ne da bi se Rusom posrečilo udreti na katerikoli točki čez mejo. Te praske, ki so se vršile daleč od pozorišča velikih dogodkov, so seveda brez vsakega pomena. Njih edini namen bi bil, odvrniti pozornost od glavnega bojišča in vznemirjati prebivalstvo. V spoznanju te odkrite namere in v pravem vpoštevanju iste, se je ta istočasno izjalovila.**

FRANCOSKA VZHODNA UTRJENA ČRTA PREDRTA.

Berolin, 27. septembra. (Kor. urad.) Veliki glavni stan poroča z dne 26. t. m. zvečer: **Sovražnik je z uporabo železnic napravil obsežen sunek na skrajno desno krilo nemške armade. Francosko divizijo, ki je prodirala pri Bapaume** (mestu, ki leži severozahodno od St. Quentina in jugozahodno od Cambrai) **so slabše nemške sile vrgle nazaj. Tudi drugod so Nemci prisilili Francoze, da so ustavili napade. V središču bojne črte naši napadi na posameznih krajih napredujejo. Napadeni zapiralni forti južno od Verduna so ustavili ogenj. Naša artiljerija je sedaj v boju s silami, katere je sovražnik postavil na zahodnem bregu reke Maas.**

Na ostalih bojiščih je položaj neizpremenjen.

Darovi.

VI. izkaz darov, poslanih slovenskemu pomožnemu komiteju v Celovcu.

Drago Doberšek, učitelj v Žvabeku, 1 zavoj platna za »Rdeči križ«; Josip Vintar, župnik v Šmihelu nad Pliberkom, 1 zavoj obvez; zbirka župljanov na Ojstrici 14 K 70 vin.; zbirka župljanov v Št. Lovrencu 15 K 30 vin.; dr. Ivan Lučovnik, vojni kurat v Gradcu, 20 K; Jucnova Neža v Gradcu 2 K; Volbenk Serajnik, župnik v Št. Lipšu pri Rajneku, 14 K; cerkvena zbirka v Borovljah 76 K; cerkvena zbirka v Podljubelju 7 K; župnijski urad Št. Peter pri Velikovcu 40 kron; župnijski urad Črneče, darovanje dne 6. septembra 30 K; županstvo Št. Danijel 1 zaboj obvezil za Rdeči križ; župnijski urad v Možici 1 zavoj obvezil za Rdeči križ; župnijski urad v Bilčovsu 20 K; darovi župljanov v Št. Jakobu v Rožu 50 K; zbirka gosp. Jakoba Kalana na Ojstrici: Jula Mori 6 K; Jula Pečnik, Martin Dravšbaher, Jan. Srebnik po 1 K; Blaž Poročnik 60 vin.; Franc Brod, Gregor Karničnik, Filip Šafar po 20 vin., skupaj 10 K 20 vin.; tretja zbirka žup-

nega urada v Slov. Plajberku: župljani v Ljubelju 8 K 70 vin.; neimenovan, S. Roter po 5 K; Jožefa Čertov 3 K; Šim. Male 1 K; Jul. Dacar 80 vin.; Perne 50 vin.; Ana Maurer 30 vin., skupaj 24 K 30 vin.; poslal Anton Benetek, župnik na Djekšah: Jan. Pečarnik 4 K; Urb. Rosenzopf 1 K 15 v., skupaj 5 K 15 vin.; Ign. Muri, Jezersko, 2 K; Magd. Aichholzer po župnem uradu Loče pri Beljaku 1 K; Fr. Premru, župnik v Možici, 1 zavoj obvez; Ulrik Čerk na Djekšah 1 K; po župniku Fr. Premru v Možici zbirka: Žmavcar Mar. 2 K 40 vin.; cerkvene pevke 7 K 80 vin.; Jakopič Anton, Golob Helena po 5 K; Vevar Ferd. 2 K; Herzog Ana, Ozimec Neža po 1 K, skupaj 24 K 20 vin.; posojilnica Marija na Zili 20 K; Ivan Nagel, župnik, Obirsko, darovanje pri božji službi v Rovtah 20 K; Marijina družba v Globasnici po g. župniku Jerneju Pšeničniku 13 K; Albin Novak v Sinčivasi 10 K; hranilnica in posojilnica v Glinjah 20 K; neimenovan 3 K 15 vin.

Zbirka v Šmihelu nad Pliberkom, nabrali za Rdeči križ, za družine vpoklicanih in za družine v boju padlih gg.: Vintar, župnik, Zulchner, kaplan, Mlinar, novomašnik in pismonoša Čas:

Vintar Josip, župnik 20 K; Zulchner Fel., kaplan, 5 K; Sattler Fr., kaplan v pok., 2 K; Mlinar in Čarf, bogoslovca, 10 K; Šurnikova družina, 20 K; Kropivnik Alojzij, 1 K; Kap Marija, 4 K; Konrad Neža, 1 K; Jopinja, 9 K; Ocvirk Helena, 2 K; Božič Liza, 1 K; Krevc Helena, 1 K; Hafner Matevž, 2 K; Pongračevi mati in dekl., 5 K; Krištof Neža, 4 K; Rupreht Jurij, 2 K; Čik, 3 K; Mervič, 1 K; Tepej Roz., 1 K; Cekovc, 4 K; Ažman, dijak, 1 K 20 v.; Bicelnovi st. 10 K; Pišek Fr., učiteljica, 1 K; Anderwald Mar., 1 K; Pašovnica, 1 K; Čebul Majci, 1 K; Pečnik Kat., 1 K; Šercar, 10 K; Rebernik, 2 K; Homer, 1 K; David, 5 K; Čebul, 2 K; Mory Vid, trg., 5 K; Isel Urša, 2 K; Obertavč Ign., 1 K; Krajger Neža, 20 v., Ambrož Ana, 1 K; Lah Mart., 1 K; Ramuš Fr., 40 vin.; Lačen Fil., 50 vin.; Lah Luka, 30 vin.; Bricman Fr., 60 vin.; Močnik Bošt., 1 K; Jamer Ant., 40 v.; Perko Št., 1 K; Ramuš, 3 K; Felej M., 20 v.; Bricman Fr., 2 K; Fevčnik Lovro, 1 K; Logar Ema, 20 v.; Bricman Mar., 1 K; Prosen Henr., 1 K; Podev Jan. 2 K; Tomaž L., 1 K; Ramus Jurij, 1 K; Zdovc, 1 K; Ramuš v Čerg., 1 K; Jernej J., 1 K 50 vin.; Verhnjak Fr., 1 K; Kuhar Andrej, 5 K 20 vin.; Ferdič Vid, 4 K; Šumnik, 2 K; Podovšovnik J, 8 K; Mrklin J., 6 K; Mert Miha, 2 K; Žajnik, 2 K; Maček Mar., 1 K; Malej Andrej, 5 K; Kordež n. Let., 2 K; Malej, 1 K; Putan Jakob, 8 K; Pajank, 20 vin.; Mlinar Avg., 2 K; Maček Fr., 2 K; Gril Anton, 2 K; Hribernik, 1 K; Feratovi, 6 K; Pernat Marija, 30 vin.; Pernat M., 20 vin.; Hribernik Hel., 1 K; Lenar Katra, 60 vin.; Kraut Helena, 5 K; Knazej Alojzij, 5 K; Kraul Amalija, 5 K; Krištan Val., 1 K; Aleša Marija, 20 vinarjev; Ažman Marj., 20 K; Ažman Angela, 10 K; Sačen Helena, 1 K; Mert Pav., 1 K; Čik Liza, 60 vin.; Krotnik, 2 K; Novak Hinko, 1 K; Ulcej, 1 K; Jop, 2 K; Vindiš, 1 K; Dobnik Micka, 2 K; Jakopar, 1 K; Neimenovani, 7 K 50 vin.; darovanje v cerkvi, 63 K 70 v. Skupaj 357 K.

Zbirka župnije Kostanje:

Marija Frank, 1 K; Hema Drabosenik, 2 K; Štefan Drabosenik, organist, 2 K; Marija Šmuk, p. d. Vrbahinja, 2 K; Josipina Bürger, 3 K; Jurij Sakoparnik, 4 K; Elizabeta Virtič, 2 K; Tomaž Weis, p. d. Neuwirt, 5 K; Lucija Bürger, 2 K; Liza Blaznik, 60 v.; Lizi Koller, Tudrova, 1 K; Apolonija Rumpold, 1 K; Nani Kröll, Tudrova, 80 vin.; Mažverc, 1 K; Marija Dragasnik, 60 vin.; Marija Kolman, 50 vin.; Marija Preinč, 20 vin.; Marija Bürger, 40 vin.; Tomaž Dragasnik, 10 vin.; Mihael Lipič, 2 K; Josipina Kavalirek, 10 vin.; Martin Lepušič, 1 K; Marija Feister, 10 vin.; Klara Greile, 40 vin.; Antonija Bürger, 1 K; Josipina Wohlfart, 2 K 40 vin.; p. d. Oražem, 2 K 60 vin.; Nežka Lepušic, 40 vin.; Kristina Lepušic. 40 v.; Leni Strekl, 1 K; Apolonija Jakobič, 1 K; Ana Jakobič, 50 vin.; Marija Jakobič, 1 K; Uršula Ambruš, 1 K; Marija Melher, 1 K; Marijina družba, 5 K; p. d. Tudr, 1 K; Marija Borjančič, 40 vin.; p. d. Havarca, 40 vin.; p. d. stara Virtinja, 1 K; I. Kuraš p. d. Šiler, 2 K; Ana Majrič, 20 vin.; p. d. Pintar, 20 vin.; Klara Majrič, 20 vin.; Lucija Krainer, 20 vin.; Klara Dragašnik p. d. Rumašinja, 3 K; p. d. Rumašinja, 1 K; Lena Lipič, 1 K; Urban Lipič, 1 K; Janez Oprisnik, 1 K; Filip Dragašnik, 40 vin.; p. d. Bričinja, 2 K 20 v.; p. d. Ciglarca, 40 vin.; Marija Bürger 40 v.; Vincenc Kuhling, 20 vin.; Amalija Virtič, 40 vin.; Leni Puksbaum, 50 vin.; Elizabeta Šmuk, 60 vin.; Marija Puksbaum, 60 vin.; Berta Teppan, 40 vin.; Magdalena Virtič, 30 vin.; Franc Švinger, 1 K; neimenovana 10 v.; iz vasi Trešče, 3 K; p. d. Rodar, 50 v.; p. d. Rodar, 40 vin.; p. d. Laitenbauer, 20 v.; p. d. Pirkarca, 60 vin.; p. d. Župkinja, 2 K; Ana Ambruš, 60 vin.; Marija Švinger 1 K; p. d. Zg. Kurnik, 60 vin.; Jožef Kopajnik p. d. Šustar, 1 K; Janez Puksbaum, 1 K; p. d. Kajžnca, 1 K; Josipina Tepan 1 K; p. d. Folet, 1 K; Marija Winkler, 2 K; Kuhling 50 v.; Susana Puksbaum, 80 vin.; Rok (Radeckijev veteranc), 1 K; neimenovan, 3 K 10 vin.; Kopeinik, 20 vin.; Vrovčnik, 40 v.; Ambruš, 40 vin.; Uršula Mačnik, 1 K; p. d. Nochbar, 2 K; Pirkarca, 2 K; p. d. Virtinja, 2 K; skupaj 100 K; Lucija Oprisnik, 50 vin.

Prte in domače platno so darovali:

Kajžnca, Zgornji Kurnik, Spodnji Sakoparnik, stara Rumašinja, Rozalija Snoj, Nani Kröll, Rumaš, Mihael Lipič, Oražem, Malijeva dekla, Flen, Nobhar, Josipina Bürger, Žverc, Marija Dragašnik, Barbara Dragašnik, Manica Snoj, Folet, Keužnik.

Loterijske številke:

Gradec, 16. septembra 1914: 34, 18, 88, 63, 36.
Brno, 16. septembra 1914: 68, 69, 30, 86, 49.

Hudodelstvo je, otrokom dajati žganja!

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Tržne cene v Celovcu

24. septembra 1914 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg od K	100 kg od v	100 kg do K	100 kg do v	80 litrov (biren) K	80 litrov (biren) v
Pšenica	34	16	35	86	22	40
Rž	28	75	32	—	17	60
Ječmen	—	—	—	—	—	—
Ajda	—	—	—	—	—	—
Oves	20	—	22	—	7	40
Proso	—	—	—	—	—	—
Pšeno	—	—	41	90	26	—
Turščica	22	22	23	—	12	—
Leča	—	—	—	—	—	—
Fižola, rdeča	—	—	—	—	—	—
Repica (krompir)	7	—	8	20	3	40
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—
Seno, sladko	6	—	7	—	—	—
„ kislo	5	—	6	20	—	—
Slama	5	—	6	20	—	—
Zelnate glave po 100 kos.	10	—	12	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	28		
Smetana, 1 „	—	60	1	20		
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	20		
Sur. maslo (putar), 1 „	2	60	4	—		
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	10	2	40		
„ „ sur. 1 „	2	—	2	30		
Svinjska mast 1 „	2	20	2	40		
Jajca, 1 par	—	16	—	20		
Piščeta, 1 par	2	80	3	60		
Race	—	—	—	—		
Kopuni, 1 par	—	—	—	—		
30 *cm* drva, trda, 1 m^2	3	—	3	40		
30 „ „ mehka, 1 „	2	80	3	—		

Živina	Počrez od	Počrez do	100 kilogr. živa od	živa do	zaklana od	zaklana do	Prignalo	Prodalo
	v kronah							
Konji	—	—	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	—	—
„ za vožnjo	440	510	—	—	-	—	6	3
Junci	380	420	—	—	—	—	2	2
Krave	260	480	70	72	—	—	42	26
Telice	250	—	—	—	—	—	2	1
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	—	—
Praseta, plemena	20	60	—	—	—	—	270	180
Ovce	—	—	—	—	—	—	—	—
Koze	—	—	—	—	—	—	—	—

Vzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem

se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprejmejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo **štirirazredno ljudsko šolo;** potem večja vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo popolnega pouka in navodila v vseh **za gospodinje** potrebnih stvareh. — Na svoji ¼ ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj **dečkov,** ki želijo obiskovati „Narodno šolo“, v vzgojo in oskrbo.

Šolsko leto se prične dne **5. novembra 1914.**

Plačilo 26 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica K 8,000.000.

Rezervni fondi okroglo K 1,000.000·—.

Denarne vloge na knjižice se obrestujejo po **4 %** od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

po dogovoru od 4 % naprej.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler,** prošt v Tinjah. — Odgovorni urednik: **J. Gostinčar,** drž. posl. — Tiska Kat. tiskarna v Ljubljani.